

Arrest

nr. 113 720 van 13 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Zele, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Zele van 18 juli 2013 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 juli 2013 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 24 mei 2013 het Rijk binnen. Hij was in het bezit van een paspoort dat voorzien was van een visum type C.

1.2. Op 3 juni 2013 meldde verzoeker zich aan bij de administratieve diensten van de gemeente Zele. Hij werd hij in het bezit gesteld van een aankomstverklaring waarvan de geldigheidsduur verstreek op 23 juni 2013. Verzoeker en J.M., een in België verblijvende vrouw met de Kosovaarse nationaliteit, legden diezelfde dag een verklaring tot wettelijke samenwoning af.

1.3. De gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Zele nam op 18 juli 2013 de beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 12 bis, §§ 3, 3bis of 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26, § 1, derde lid of artikel 26/1, § 1, derde lid 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam : [R.]

Voorna(a)m(en) : [A.]

Nationaliteit: Kosovo

[...]

heeft zich op 15/07/2013 (dag/maand/jaar) aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot verblijf in te dienen, in toepassing van de artikelen 10 en 12 bis, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10, §§ 1 tot 3 en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overligt, namelijk: Geen wettig verblijf”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“dat de bestreden beslissing voorhoudt dat verzoeker zijn verblijfsaanvraag zou gedaan hebben op een ogenblik dat hij geen wettig verblijf (meer) had;

dat de bestreden beslissing immers doet uitschijnen dat verzoeker zijn aanvraag pas deed op 18.07.13, dat verzoeker echter zijn aanvraag reeds deed op 03.06.13 en hij op dat ogenblik nog zondermeer gerechtigd was op verblijf in België tot minstens 23.06.13;

dat het bewijs dat verzoeker zijn aanvraag weldegelijk deed op 03.06.13 volgt uit het feit dat verzoeker aldan ook zijn aankomstverklaring deed bij de gemeente ZELE alsook samen met zijn partner - zijn verklaring van wettelijke samenwoning bij de Ambtenaar van Burgerlijke Stand te ZELE;

dat verzoeker immers evidentierwijze géén enkele reden had om aldan langer te wachten met zijn eigenlijke verblijfsaanvraag;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 18.07.13 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze kennelijk onredelijk en onzorgvuldig is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, ook de wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;”

2.2.1. De Raad merkt op dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "*afdoende*" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt weergegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met vermelding van de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, immers uiteengezet dat verzoeker niet aantoonde legaal in het Rijk te verblijven toen hij zich op 15 juli 2013 aanmeldde om een verblijfsaanvraag in te dienen. In casu kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gebaseerd derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.2.2. Waar verzoeker betoogt dat verweerder laat uitschijnen dat hij pas op 18 juli 2013 een verblijfsaanvraag in functie van zijn vriendin indiende moet worden gesteld dat verzoeker uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. In deze beslissing wordt immers duidelijk vermeld dat verzoeker op 15 juli 2013 een dergelijke verblijfsaanvraag indiende. De stelling van verzoeker dat hij in werkelijkheid reeds op 3 juni 2013 een aanvraag indiende om tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk te worden toegelaten vindt geen steun in enig stuk. Door te beweren dat hij, toen hij zich op 3 juni 2013 bij de administratieve diensten van de gemeente Zele aanmeldde om een aankomstverklaring te verkrijgen en om samen met zijn vriendin een verklaring van wettelijke samenwoning te ondertekenen, geen reden had om te wachten met het indienen van zijn verblijfsaanvraag toont hij niet aan dat de vermelding in de bestreden beslissing dat hij zich pas op 15 juli 2013 aanmeldde met de formele en specifieke vraag om een aanvraag tot verblijf, in toepassing van de artikelen 10 en 12bis, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in te dienen incorrect is.

Het staat daarnaast niet ter discussie dat de geldigheidsduur van verzoekers aankomstverklaring op 23 juni 2013 verstreek en verzoeker op 15 juli 2013 bijgevolg niet meer in het bezit was van geldige verblijfsdocumenten.

Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing niet op correcte gronden werd genomen en niet op een zorgvuldige wijze tot stand kwam.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

2.2.3. Het redelijkheidsbeginsel waarnaar verzoeker verwijst kan daarnaast pas spelen indien het bestuur een discretionaire bevoegdheid heeft. Dit is in voorliggende zaak niet het geval. Overeenkomstig artikel 26, § 1, vierde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dient de burgemeester of zijn gemachtigde namelijk steeds een aanvraag om toelating tot verblijf in functie van een partnerschap niet in overweging te nemen indien niet alle vereiste documenten worden voorgelegd.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK